

‘సారో, ఇది ఏరియాగే ఒందే ఒందు శిఖించి ఇదే అదరే అడక్కే ఏదితరో ఇల్లవంతే. వినయో అవు హేళ్లా సంసారా’.

‘ఒకే నెపు స్ఫేషన్స్ గె బణ్ణి’.

‘వినయో, అమ్మ అవర క్రీమేషన్స్, శాంతి కాయింగ్ లోటా నాదిధ్వని ముగియబడుదు. ఆజే నాదిధ్వని నావు మడింగేలిగే హోగబేసు’.

‘యెసో సారో... సారో ఈగ...’

‘నెపు త్యక్తి ఇందింగ్ పోశో మాటిఫ్ మో ఆస్ట్రోగ్ జిపోన్లో హోరిడ. బాదీన అవర మనసీయవరు తగొండోగోదాకే సహాయ మాడి, నాను జాష్వి అవరస్త నోడి బింబిని. ఆస్ట్రోలి ఎల్లా ముగిద్దేలే ఒందు నన్న పికో మాడి’.

జాష్వియింపర మనే ముందిన గాడో క్షేయల్లి తాను బందిరుపుదాగి మాయణ్ హేళి కట్టుకింది. శ్రీమంతర బడావసేయి, ఆ భవ్య బంగలీయి, మనే మత్తు అభిషో ఎరడూ ఆగిత్తు. ముందిన కాంపాండో గోడేయి మోలెన ‘జయితీధా అండో అశోఖియోట్స్’ ఎంబ బల్లా అండో వ్యోటో బోండు, ఇదు లాయరో అభిషో ఒళగొండ మనే ఎందు హేళ్లుత్తిత్తు.

ఒందే నిమిపదల్లి తానే కేగిలిదు ఒంద జాష్వి మాయణ్ననన్న నేరవాగి మోదలనే మహదియి డైనిగో హాలాగే కరేదోయ్లు. సుసంచ్ఛేతవాద విలాసి బుగలే మనే. మాయణ్ననిగి ఒందు సోభా తోరికి, తాను ఎదురిన సోభాదల్లి కుళితటు. సుమారు నలవత్తర మోకష సుందరి. లుడుపిన వ్యోచిరి, వసపు, వయ్యారు, కెళ్లిస్తిసువ నోటి - మోకష అనుపదక్కిత, మాడక అందరే సరియేనో. పక్కదల్లి దంతద కుసరియ విశాల లొంగ దమోనిన మేలే అధక్కే బింబు ఎద్దంథ లొంగ తట్టి, ఖాలియాద రోడో వేనో శిష్ట, గాజిన లోటింగ్... ఇవుగాళ కడే మాయణ్నన దృష్టి కంఠియుత్తిద్దంతే...

‘లొంగ మాడిద్ద బణ్ణి, నిపుంగు కేళ్లుత్తి, నన్న హేండాగే ఇవత్తు కోటోన్లోనల్లి మారు కేసో ఇదే. లోటో ఇవినిగా ఆగుత్తే బరోదు. ఇవత్తు అడుగీయవరు, కేలసదవరూ ఎల్లా రచా. నందో అడుగే. రుబి నోటిసుబడుదు’.

మెల్లగే నలే ఆవరిసికోండు ఆదిద మాతుగాలు, తెలుంబియల్లి సుత్తి కోట్టుతక ఆహ్వాన ప్రతికీయిత్తు.

‘ఇల్లి నాను బందిరోదు నిమ్మ ఆతిష్ట శీకరిసుపుదక్కల్లు. అమ్మ అవర సోలీయ తనిహియ సలువాగి. నిమ్మ హేళేకే పడేయలు’ ఎందు విడక్కుగి హేళువదర బదలు, ‘ఈగ నాను డ్యూటీ మేలే ఇద్దిని’ ఎందు తోదలిధ్వని మాయణ్ మయాదావపురుష మాయణ్ననన్న మూడలిసుత్తు, ఈ మాయావియ హేండియుత్తిద్ద మోకషాల.

‘బందు లోటి నీరు శిగుత్తా?’

‘మీ... త్యూర్గా’.

గటగసే ఒళక్కే సురిదుకొండ కోల్డ్ వాటరో కేళ్లుత్తియుత్తిద్దయే స్ఫూల్ సమస్తితిగే ఒందిధ్వని మాయణ్.

‘మోదలిగే నాను నిమగే ఇదన్న స్ఫూపడిసబేసు. నాను ఇల్లిగే విచారణే, ప్రత్యే అభవా హేళికే తగొళ్లోనే అంత బందిదల్లు. కానునిన ప్రకార హాగే మాడలు నన్న జోతిగే, ఒప్పు లేది కానోస్టేబల్ ఇరబేసు అభవా నిమ్మ కుటుంబదవరు యారాదారూ ఇరబేసు. బేంబాదరే నాను ఇన్నోందు దిన బరిబడుదు’.

‘మాతాది ఏను అడ్డియిల్ల’.

‘అమ్మ మత్తు నిమగే ఏనాదరూ వ్యేమన్న ఇత్త?’

‘ఇత్తు. తుంబా గాధవాగి’.

‘అమ్మలే?’

‘అదరే అవలన్న అధా మాడికొండంటేల్లా అదు ఆవియాగి అద్వ్యవాయితు. మోదలు అవలు నన్న వ్యేయక్కే మత్తు వృత్తిజీవన, ఎరడన్నలు హాలు మాడిదవశేందో భాషిస్తే. ఆమేలే నిధానవాగి తీళియితు, దినేలా నన్నన్న, అవనింద దూర మాడికోల్లు అమున లుపయోగిసోంద్దు అంత. అవన బగ్గె అమున్ వాళ్లకిరిస్తే’.

‘దినేలా యావ తరద మనుషు?’

‘అవను యావ తరానూ మనుషునే అల్ల... ననగే అవన బగ్గె మాతాడోదక్కే ఇల్లుత్తి ఇల్లు. బిడి, అదేల్లా ముగిద కథే. ఈగ నన్న ఎరడనే ఇల్లిగో శురువాగిదే, మూరొసీయదక్కే కాయిత్తు సిద్ధవాిద్దేనే’.

‘అందరే?’

‘ఈగ వ్యేకోలో కినియిరో లాయరో జయితీధా అవరస్త మదువేయాగిద్దేనే. తుంబానే కినియిరో. కిండి ప్రాభులు. వారక్కేరుచు బారి తయాలిస్తా ఆగబేసు. అవరిగి ఇదు ఎరడనే మదువే. మోదలనే మదువేయింద నన్న వయ్యిన మగనిద్దానే అవరిగి. మోదలనే సంసారద హండితి మక్కల జోతే జగళ మాడికోండు, మనే బింబు, హోసదాగి ఇల్లి మనే మాడి, అవరిగే మూతి తియిలు మాడికోండ మదువే ఇదు. ఉపు హులి ఇల్లద పరస్పర అనుకూలద మదువే’.

ఆకెయే వ్యేయక్కే జీవనదల్లి ఆసక్కే ఇల్లువేన్నవంతే, ఏపయాంతరసలు,

‘ఇస్టేను నిమ్మ కానోస్టేబల్ వినయో వ్యోనో మాడ్యూలు. నన్న పికో మాడ్యూలు హేంగోదక్కే’.

‘మదువే స్ఫోగ్ దల్లే బరేద బ్రుగ్ గంటు. ఇల్లి భుమిగే ఒందు బిగియివ దారద గంటు, అదర నాకారవష్టో అన్నుత్తారే. నన్డు కాగిద మేలే బరేయలు లగ్గతల్లద ఒందు

ఒణ ఒప్పెంద అష్టే’.

‘నిమ్మ బాతో రూపూ యిసో మాడుబమదా?’

‘ఎడగడే ఎరడనే డోరో’.

మత్తే బందాగ ముందిన టిపొయియ మేలే విదేశి చాకోలేటో తుంబిద బోలో కుంతితు.

‘మోదలు నిమ్మ సందేహగల్లో బగిరస్తుతేనే, నంతర నావు సరావాగి మాతానుడబడుదు. నస్సే రాత్రియష్టే, ఏకో లాంగా శ్రీలంక షూరింద బందిధ్వని. నన్నబ్బరూ కిన్ను, రౌడిసినింద రిట్సోర్ ఆగి సుమారు ఒందు వషందిన గల్లల్ల జ్యేషస్ ఆగిరాద్దారే. ననగే అమ్మ బగ్గె యావ ద్వేషపూ ఇల్ల. నెపు ఈగ పూరీలో అధికారి అల్ల, నమ్మ అతి. గొత్తు, నిమ్మసు మాయణ్.

ఇదు కల్లు బింబాదే, కణ్ణు హోడేదరే సాకు కేళ్లు బీళువ మావినపణ్ణు ఎనిసిత్తు.

‘హాగేన్లు’.

‘హాగాదారే మాయణ్, నిజ హేళి... నిమగే యావుదారూ సినేమాగే హేరో రోల్ ఆఫర్ బందిత్తు?’

‘మాయణ్ నాచి కేంపణ్నాగిద్ద’.

‘బందిమిష, ఘస్సో ట్యూమ్ కేంపిబాతో మాడిత్తుని, జ్యే మాడి హెగిదే లంత హేళి’.

ఈగ టిపొయియ మేలే ప్రేణల్లి కేంపిబాతో బందిత్తు, మాయణ్ ఒందు చమచ బాయిగిష్టు రుచి నోముత్తిద్దంతే ఇల్లు కింది మాడికోండు, ముఖి ఓరేమాడికోండు, మక్కలు గోగరేయవంతే, మెలుధ్వనియల్లు.

‘మాయణ్ అవరే బేనాగిల్ల అంత హేళ్లేడి ప్లీస్, ఘస్సో ట్యూమ్ మాడిరోదు’.

‘నిజవాియూ తుంబానే రుచియాగిదే’.

ముష్టి బిగి పిడిద ఎరడూ క్రేగిస్తున్న, ఘస్సో ర్యాల్ బంద విద్యాధియంతే గాళియల్లు కులుకుత్తా.

‘ధ్వాల్ మాయణ్ అవరే, నన్ ప్రయ్య సాధాక ఆయితు. నోటి, స్ఫూల్ మెబ్బగే బంటే నావు హేస్టుమక్కలు హేగే అరజోంబిడ్డిఏ అంత’.

ఇన్నోలో, ఇన్వాపటేట్ ఆగిద్దే ములేయల్లిద్ద ప్లాస్టిక్ కెసద బుట్టియ తుంబా తురుకిద్ద శాలి స్టీగ్రీ బాక్సోగల్లన్న గమనిసి, చెక్కునే లేక్క హాం, కేంపిబాతోన జనస్ఫ్లవస్తు గురుతు జంబీర్చీద్ద మాయణ్, ఆదర ఇవత్తు యాచేలో మేదలు మంపరు పరిస్కేగి సిలుకిదంతాగిత్తు.

‘మాయణ్ అవరే తప్ప తిళ్లోట్టేడి... ఒందు జ్యేయక్కే ప్రశ్న’.

‘మదువే ఆగిదే బాణింతా హేడతే’.